

Πόσο ψύχραιμα μπορεί κάποιος να αντιμετωπίσει τη τρέχουσα πραγματικότητα; Πριν 30 μήνες, η προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση κρίθηκε από την πρεμούρα του τότε Πρωθυπουργού να εγκαταλείψει το θώκο και από το σύνθημα του επόμενου: «Λεφτά υπάρχουν»

Αφού ο «Λεφταυάρχουν» (μια λέξη) επικινδύνως πειραματίστηκε, καταστρέφοντας ότι είχε, εκ του «Κουρασμένου» διασωθεί, επιχείρησε το grand finale με μια πρόταση δημοψηφίσματος και έπεσαν πάνω του ως κύνες πάσχοντες εκ λύσσης, οι τότε Ευρωπαίοι ηγέτες της Καγκελαρίου προεξαρχούσης. Λίγους μήνες αργότερα η επίδοξος αρχηγός του τέταρτου Ράιχ μας απειλεί με την ίδια ιδέα. Δημοψήφισμα! Σχιζοφρενικό; Ταυτόχρονα, διάφοροι αξιωματούχοι οι οποίοι προ Ε.Ε. θα ήταν επιχειρηματίες, γραμματείς υπουργείων, νομικοί σύμβουλοι, δήμαρχοι τουριστικών πόλεων, δηλώνουν πόσο μεγάλο θα είναι το σοκ για τους Έλληνες, εφ' όσον αποχωρήσουν από το ευρώ. Κουνούν το δάκτυλο, ομιλούν για ολοκληρωτική κατάρρευση, έλλειψη καυσίμων, αδυναμία πληρωμής μισθών συντάξεων, μας έκλεισαν ακόμα και τα σχολεία. Αρνούνται φυσικά την επαναδιαπραγμάτευση και καταλήγουν με το οπερετικό: «Αφήστε μας να σας βοηθήσουμε». Άλλοι συνάδελφοί τους έκριναν, μετά από λογαριασμούς ότι: «είναι ακριβή η έξοδος της Ελλάδας».

Η όλη υπόθεση θυμίζει ανακριτικό τμήμα και τους κλασσικούς ρόλους του καλού και κακού μπάτσου. Μόνο που το παιχνίδι είναι χοντρό και αφορά έναν ολόκληρο λαό. Δώσαμε και

εμείς βέβαια δικαιώματα. Με το κράτος – έκτρωμα, τα ανεξέλεγκτα επιδόματα, τις μυριάδες συντάξεις αναπηρίας που εισέπραταν υγιέστατοι, με μια διαφθορά απροκάλυπτη, με μια ευτυχία βασισμένη σε υλισμό, νοικιασμένο με δανεικά. Την ίδια ώρα πρώτη θέση στις ειδήσεις, ακόμα και εδώ στη χώρα μας έρχεται και η πορεία της μετοχής του «φείσμπουκ» στο Χ.Α. της Νέας Υόρκης . Αυτής της ανυπέρβλητης κακομοιριάς της μη επικοινωνίας, που μέσα σε λίγες ώρες συνέλεξε 18 δις. δολλάρια από το επενδυτικό κοινό. Όχι ότι ευωδόθηκαν οι προσμονές των στελεχών, καθότι στο τέλος της ημέρας ήταν λίγα σέντς πιο πάνω από τα 38 \$ της τιμής εκκίνησης. Που είναι οι δικοί μας θρίαμβοι των τελών του περασμένου αιώνα; Τότε που τα σαντουιτσάδικα κάλυπταν 10 φορές τη ζήτηση, τριπλασίαζοντας τις τιμές εισόδου και πρόσφεραν ζεστό χρήμα στις επιχειρήσεις κολοσσούς, στις ατμομηχανές της Ελληνικής οικονομίας. Γειά σου Γιάννο με τις 7.000 μονάδες σου. Λίγο πιο πάνω από τις 550 έκλεισε χθες Παρασκευή το Χ.Α.Α., με ένα άλμα από τις 535. Αυτά για όσους πίστευαν ότι το 2000 ήταν εγκλωβισμένοι, στην περιλάλητη «Σοφοκλέους» . Σήμερα που οι τράπεζες κλείνουν στο ένα τρίτο από τα ταχυφαγεία τι να είναι άραγε;

Για το άλλο; Την εικόνα από το σούπερ κλαμπ στο Βόσπορο όπου η πρωταθλήτρια Ευρώπης στο μπάσκετ, η Πειραιϊκή Κ.Α.Ε. εόρταζε την απρόσμενη όσο και περήφανη νίκη της. Η χειραψία με τα λαμπερά χαμόγελα του χρεωκοπήσαντα πρώην εκδότη, με τον m.v.p. του αγώνα.

Δηλαδή τόσο πισωγύρισμα, τόση μιζέρια

πως τα αντέχει ο άνθρωπος; Μετά τη χαρά της κατάκτησης του Ευρωπαϊκού τίτλου πάντως,

φρόντισαν οι «οπαδοί» να γελοιοποιήσουν πολιτικούς και αθλητικούς θεσμούς, πραγματοποιώντας το μνημειώδες πολιτιστικό σπορ του πετροβολισμού του λεωφορείου των αντιπάλων. Κι αυτό λίγα λεπτά μετά το πέρας των τελετών για τη φλόγα των Ολυμπιακών αγώνων.

Βέβαια

για τις παράτες, κατέφθασε

και ο

Beckham

. Αυτό

το

πλαστικό

είδωλο

για

το

οποίο

ο

George

Best

είχε

αποφανθεί

:

«He cannot kick with his left foot, he cannot head a ball, he cannot tackle and he doesn't score many goals. Apart from that he 's all right.»

Ακόμα δεν μάθαμε πόσο μας στοίχισαν οι «δικοί μας» αγώνες, ακόμα δεν καταλάβαμε τη συμβολή τους στη σημερινή, άθλια εικόνα μας και συνεχίζουμε να γεμιζουμε το Παναθηναϊκό, υπό βροχή, για τις τελετές. Εδώ το πλημμυρίζαμε με την εθνοσωτήριο, με το αρχαίο πνεύμα, το αθάνατο θα το αφήναμε άδειο;

Στο ερώτημα: «και τώρα τι γίνεται;», οι απαντήσεις ποικίλουν. Από την μία ο τρόμος του απόλυτου Χάους. Της πείνας, της εξαθλίωσης, της μαύρης αγοράς, της βίας. Από την άλλη η κατάθλιψη της μόνιμης ύφεσης, του αργού θανάτου, το μαρτύριο του Μνημονίου, οι αυστηροί της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ. που τάχα αιφνιδιάστηκαν για την πραγματική εικόνα της οικονομίας μας, για το μέγεθος των ελειμμάτων μας και τώρα τρέχουν να μας βοηθήσουν αλλά εμείς δεν θέλουμε και πάμε και ψηφίζουμε με θυμικό και όχι με λογική. Υφιστάμεθα ένα άνευ προηγουμένου καθημερινό σφυροκόπημα, που ξεκινά από το ένα εκατομμύριο άνεργους που πληθαίνουν, συνεχίζεται από τις χιλιάδες καταστήματα που κλείνουν και ολοκληρώνεται από τις συνεχείς απειλές και τους ανοικτούς εκβιασμούς σε πολιτικό αλλά και οικονομικό επίπεδο. Αμέσως μετά τα αποτελέσματα των εκλογών, οι οίκοι αξιολόγησης φρόντισαν να υποβαθμίσουν έτι περαιτέρω τις πέντε μεγαλύτερες ελληνικές τράπεζες. Είμαστε ένα πελώριο, βίαιο πείραμα που είναι σε εξέλιξη.

Πόσο ψύχραιμα μπορούμε να αντιδράσουμε σε αυτό το σχιζοφρενικό τοπίο; Πόσο άνετα μπορούμε να παραδώσουμε την εντολή διακυβέρνησης σε εκείνους που μας οδήγησαν εδώ; Πόσο εύκολα μπορούμε να προτιμήσουμε εκείνους που πριν ακόμα πάρουν την εντολή έδωξαν μερικές εκατοντάδες εκτομμύρια ευρώ, ακόμα, από τις τράπεζες;

Ακροβατούμε σε μια πρωτόγνωρη συγκυρία που κανείς πλέον δεν μπορεί ούτε να σχεδιάσει, ούτε να προβλέψει τις εξελίξεις.